

Адет не е закон, ама закон става.

А защо ми не казахте че тръбало и на патиците да скънемъ капу! От София на запад са употребяват **капу**.

Аз баша си не вярвам, че тебе ли?

Аз Бога мъжко вярвам, та че дявола ли ше ти вярвам.

Аз го карам на чайр-я, а то бяга по баир-я.

Аз го кръщавам, то пърди.

Аз го теглїж към овата, то са тегли към гората.

Аз го учж на ум, а то си трън вади. Не внимава що го поучавам.

Аз да си плачж, ви си ма водете. Рекла една булка, която по стар обичай, плакала, като я водели към къшата на зетът, и сватбаритъ искали да я върнат, защото плачала.

Аз го сякам че е заец, а то било дзюмбюл. От една смълена прикаска по Дръновското умекотливо изговаряне; тук дзюмбюл е вместо мензил — поща, зурат.

Аз да та питам, ти да не знаеш. Т. е да казваш не знам.

Аз да ти кажж плевнико¹⁾, ти му търси вратата.

¹⁾ Осъви тройните членове, употребявани в' нѣкои краища различно, общеупотребяваниятъ член тъ за мѫжкият род в' един брой се употребяват в' различни мѣста различно: Едни го изговарятъ **ат** и **ят** че и **ет**, (от я прѣвърнато в' е) или **а**, **я**, а други **от** и **от** или **о** и **ю** (прѣвращано в' у и ю). До колкото сми могли да удирим и забѣлѣжим най-употреблив член между бескнижните българи е **о**-то; нѣ книжевните, осъви малцина нѣкои, до сега сѫ употребявали и употребяват **а**: едно, защото писменният език се започна най-напрѣд в'тия срѣди, дѣто членът се изговаряше **а** и **ат**, и друго защото в'стариът книжевен език срѣщаха окончанието **а** и го земаха нѣкак за оправдане на употребяваний член; а то въ сѫщност е гласът на тъ, буква която се изговаря или като **а**, или като **о**, както в' много други случаи, така и в' членовете. в' такъв случай **ът** (или **ат** и **от**) е правилен и пълен член; нѣ по свойственото отпускане на т-то, когато е в' крайът (както и в' срѣдата по нѣкога) остава и се чуе **а** или **о**. За това и не счетохми за по-правилно и по-подходяще за еднообразие, членът **ът**, на да си го произнося кой както обича, с' обикновеното отпускане или задържане на т-то. Употребенето на а вместо член би разбръкalo окончанията на склоняваниетъ собствени имена, на одушевените предмети и на род. падеж в'